

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

15. Quàm Deus capiatur bonis cogitationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Quam Deus capiatur bonis cogitationibus.

PUNCTVM XV.

Cant. 7.
Sept.
Vatab.
Ambros.
Sept.

Coma capitis tui. Sept. & tres Patres in catena, Plexus, vel nexus capitis tui. Vatab. Subtilis evaporatio capitis tui. Ambros. Ornatus tuus, sicut purpura Regis, vincula canalibus. Sept. Ligati in canalibus, vel Rex ligatus in ei. Mira sanè pulchritudinis sanctarum cogitationum exaggeratio, ut Rex Regum eadem capiatur, irretiatur, ac vincatur. Plexus tuus, cogitationes tuæ ligatæ, non diffuentes, nexus tuus, nec est cor meum, subtilis evaporatio capitis tui, non crassæ, concretæque cogitationes me Deum ligant: ornatus iste tuus cor meum capit, me totum irretit. Felices animæ, quæ sanctis cogitationibus Deum ligant!

Cant. 7.
Alic.

Coma capitis tui sicut purpura Regis. Alii: Sicut purpura vorax: Epitheton apud Homerum non insolitum purpuræ voracis, quod reliquos nimirum colores juxta se positos vincens quasi vorat: id est, cogitationes tuæ, ô anima; charitate purpureæ reliquas virtutes vorant Cardinales, Morales, &c. Quam totum hoc verum de sacratissima Virgine, cujus comæ, id est, cogitationes, Regem Regum ligarunt! Hæ certè voraces, quæ reliquorum Sanctorum virtutes vorant.

Cant. 4.
Chiff. ibid.

Nec solum sanctæ cogitationes Deum ligant, sed (ô vim sanctarum cogitationum, quinimodò sanctæ solius cogitationis!) Deum excordant: *Vulnerasti cor meum, (iterum dico,) in uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui.* Sept. Excordasti me in uno crine colli tui, hoc est, cogitatione illa sancta cor mihi furtivipisti: nec solum tuis me fateor irretitum, ac illaqueatum cogitationibus, sed etiam excordatum, & vel una sola me excordat; *Vulnerasti cor meum, excordasti cor* *Spesanza Scripture, selecta.*

Sept.

A meum iterum dico, ne ineditibile existimetur, in uno (vel solo) crine colli tui.

Hoc & David: *Cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliquia cogitationis diem festum agent tibi.* Non solum cogitatio, sed vel reliquæ bonæ cogitationis, &c.

Hæc mysticè spectat, quod de Samson *Jud. 16.*

ne legitur, fortitudinem scilicet ejus non in brachiis, aut in pectore, sed in crinibus à Deo collocatam fuisse: quod intelligamus, tunc maximam esse in homine spiritualem fortitudinem ad ipsum etiam Deum vincendum, ac vincendum, cum ipsæ cogitationes sanctæ sunt, non carnales, vel terrena. Hæ namque nullam habent vim: unde statim ac Dalila cepit contingere crines, ac eisdem clave in terram figere, tandemque ope tonforis abradere, fortitudo defecit, ac in hostium manus Samson devenit. Hoc ipsum

C spirituali homini contingit, qui cum sanctas nutrit cogitationes, nec à carnali manu tangitur, habet fortitudinem ad Deum vincendum; cum verò cogitationes incipiunt fieri carnales, ac terrena, adeò debilis efficitur, ut summo ludibrio ab hostibus ligetur. Habebat jam ille bonas in corde cogitationes. Quo animi robore apparebat! Quam formidabilis videbatur inimicis! Sed post admittas carnales cogitationes, quam imbecillis! ut miserè obœcatus! ut ad molam ligatus!

Ferrum (vel capillum solius propositi recidens) non ascendit super caput meum. In his (capillis) est, inquit, maxima fortitudo mea, in custodia scilicet propositorum, quæ mox ut perdidit, perit. *Ibid.*

Præcipua Nazareni sanctificatio in cæsarici nutritione sita erat. *Consecratio Dei super caput ejus, sanctus eris crescente casarie capitis ejus; hoc est, nutrit comam capitis, mentem scilicet non habebit nudam, sed divinis cogitationibus compram, sanctarumque meditationum floribus germinantem.* Hic verus Nazareus est, Deo charus: ô quam hic Deum ligat! &c.

Emissa similitudo manus apprehendit me in circumo capitis mei, & elevavit me spiritus *Ezech. 3.*

H ritus

ritus inter terram, & calum. Reverà sancta cogitatio à terra hominem elevat, ac suspendit: quòd si in cælo jam cum non constituit per fruitionem; ponit tamen per desiderium. juxta illud Apóst. *Nostri conversatio in calis est.*

Phil. 3.

Cogitationis
bona efficietas

Dan. 41.

Cogitationes
nostras bonas
avide arripit
unt Angeli.

Ubi notandum, Prophetam fuisse apprehensum in cincinnis capitis: quia nimirum bona cogitatio nos sublevar, & unicum bonum desiderium nos elevat. Dixit Angelus Habacuc, ut prandium in Babylonem, & in lacum ad Danielem deferret, cui ille: *Nec Babylonem vidi, nec lacum novi.* q. d. si scirem viam, quæ ducit in Babylonem, & si lacum noscerem, libenter irem. Mox Angelus hoc bono desiderio (in cincinnis capitis) eum apprehendit, & ad Dei Prophetam detulit. Ut mox accipit bonum desiderium! ut mox Angelus ansam oblatam arripit! & quàm vim habet vel sola bona cogitatio, ut tale pondus sustineat! Væ his, qui nec solam bonam cogitationem in corde nutriunt.

*Quantum laboret Diabolus, ut
mox subortas in corde bo-
nas cogitationes
evellat.*

PVNCTVM XVI.

Math. 13.

Luc. 8.

Orig. hom. 8. in
lib. Iud. Hebr.
Cogitationibus
bonis perinsens
dæmones.

Iud. 9.

Venis Diabolus, & tollit verbum de corde. Mox ut semen sanctæ alicujus cogitationis subortum videt, totis viribus, animiq; conatu enititur, ut de corde tollat, eradiceat.

Observat Orig. Madianitas, per quos pestiferi spiritus adumbrantur, in valle Jezraël, hoc est, seminis Dei castra posuisse, castrametantur enim infernales Spiritus circa enascentes bonas cogitationes, ut mox subortas diripiant.

Cùmque servisset Israël, ascendebat Madian, & Amalec. & apud eos figentes tentoria, sicut erant in verbis, cuncta vosta-

Abant, nihil omnino ad vitam pertinet relinquentes, & instar locustarum universa complebant.

Ut in promptu sunt aves Inferni, ut canistrum in capite positum verbi Dei, sanctarumque cogitationum pane refertum abripiant?

Hinc quidam dicuntur esse veluti spiritus præcursores, quorum munus hoc solum est, ut evigilanti homini statim adsint, & frugum nascentes in corde primitias, tam Deo charas, tam Deo debitas, tantoperè requisitas diripiant, ac statim occupent. Ut summo mane, summâ attentione, ac vigilantia, qui nunquam dormiunt, præcurrere, & mille distractionibus mentem occupare, primumque locum tenere conantur!

Anticipaverunt vigilias oculi mei. D. Augustin. legit: *Anticipaverunt vigilias omnes inimici mei;* quod ipse de vigilia Dæmonum nos tentantium intelligit: quasi dicat, non expectant lucem, sed ipsa tenebris involuti, cum expersiscor, statim adsunt, ut inutilibus, ac noxiis cogitationibus in mentem intrent, ut obtinam aliquam bonam cogitationem abigant.

Sic Ambros. ad illa verba: *Præven- runt oculi mei ad te dilectulo.* An nescis, quòd primitias tui cordis, ac vocis quotidie Deo debes? Quotidiana tibi mensis, quotidianus est fructus. D. Bonavent. Item cùm evigilas, statim omnes cogitationes tuas abjice de corde tuo, & offer Deo primitias cogitationum tuarum.

E De bonis cogitationibus, ac propositis opere exequendis.

PVNCTVM XVII.

Sed advertendum est, Deum non delectari bonis tantummodò cogitationibus,

Gen. 40.

Clim. grad. 21.
Dæmones præ-
cursores quinquã.

Psal. 76.

D. Aug. ibid.

Psal. 118.

D. Ambr. ibid.
serm. 19.D. Bon. in in-
for. Novit. p. 4.

c. 4.

Cogitationes
opere destitutæ
non amant Deum